

התקציב החדש מכשר

סבל לאזרחים

ללא התקרמות המשק

התקציב החדש, שהוגש השבוע לממשלה, נרש את חותמו הברור של שר-האוצר יהושע רבינוביץ. זהו התוכנית שהוא הכין מראשית ועד כלה, כאשר עוזרו הוא יועצו הכלכלי, מיכאל ברוננו. הוא עלול לגרום שואה כלכלית, שלעומתה יהיה המיתון של 1966 צל חיוור בלבד.

התקציב החדש מבטיח אבטלה של לפי חות 60 אלף איש, ומשבר עמוק בבנייה, שהיא יסוד המשק הישראלי.

הוא מבטיח התייקרות טוטאלית של מוצרי-המוון, בשיעור של 25% לפחות. כל ממשלה ממוצעת תצטרך להוסיף מדי חודש 200 לירות לקניית אותן כמויות של לחם, חלב, ביצים. הוא מבטיח המשך האינפלציה החמורה בשיעור של 25% לשנה לפחות, אם לא יותר, תוך בשורה כי שער הכסף יירד ב-43% לפחות: במקום 7 לירות הדולר - עשר לירות הדולר. הוא מבטיח המשך המצב הקיים של מדינת ישראל, שנקבעה במשך ככלל ובתעשייה ביי-פרט, תוך המשך השינוי המרוע של ספסרי המסן השחור והריביתניקים למדינת ישראל.

בקצרה: התקציב החדש צונע קודם-כל בסקטור היצרני במשק, תוך בשכיר ותן בייצוא.

גן-עדן שחור. במקביל מבטיח התקציב החדש של יהושע רבינוביץ הגנה טוטאלית על ההון השחור בכמויות של עשרה עד עשרים מיליארד לירות המושקעים באיגרות-החוב, בניכסי-מקרקעין, בי חלואות למיניהן - תקציב שכמותו כי יצירת גן-עדן לספסרים. זהו תקציב שי ימשיך להעשיר את הסוחר ומייבואן, הי מלוח רביבית, בעל מעוזני-ההיללה וסר-חרי המכוננות.

האמצעים החדשים נגד ספסרי הכלכלה השחורה הם חיוניים, אך לא מספיקים. תיום אין מי שסבון כן המיתון הקודם, יצירתו של נגיד בנק ישראל משה זנבר, הביא תועלת כלשהי. הנפוך הוא מיתון ואבטלה מקסימלים את המשק. מונעים ממנו לגדול ולייצר. אם אין יצר, אין הת-קדמות לעצמאות כלכלית. מדינת השר אפת לתגדלת הייצוא צריכה להעסיק כל אחד, למנוע כל מובטל. המיתון הקודם לא גרם לגידול כלשהו בייצוא, לא תזון אף עובד טובל אחד לתעשיית הייצוא.

עתה מנסים רבינוביץ וברוננו את זמר דינת כלשהו נוספת: מיתון שיקפיא את המשק לשנתיים-שלוש. הפוך אותו חלוי לחלוטין בחסדי הסיוע האמריקאי. יושף אמריקאי. אחד מגדולי הכלי כלנים של ארצות-הברית, ג'ון קנת גלברייט, הציג לא-מכור תוכנית לפיתרון המשבר בארצו (העולם הזה 1997). הצ-עות אלה מתאימות כולן גם לישראל. כולן זן התיסוך המחולט משה שעושים עתה רבינוביץ וברוננו? האומנם הם יודעים טוב יותר מגלברייט?

האם מבין ראשי-הממשלה, יצחק רבין, לאינו ביצה הוא נכנס?

יתכן שהתוכנית הכלכלית הטובה ביותר היא להזמין לישראל את גלברייט, לחנות הצעה למדיניות כלכלית של מדינת ישראל. אחרי הכל, גאונן האוצר בארץ רק מחמירים את מצבה של המדינה משנה לשנה.

גלברייט היה טוב למדי עבור הנשיא ג'ון קנדי, שמינהו כיועצו. אולי כדאי שרבין ינסה ללכת בעקבותיו.

מדיניות

ניצחון פירדוס

חיד האמריקאית חורמה

בוטוט, אך בלב

רתח הזעם

הקאריקטורה של אוליפאנט פורסמה בר ארצות-הברית במאות עיתונים מחוץ אל חוץ, גרמה כמעט לפאניקה בין שליחי-ההסברה של ישראל.

היא הראתה מטוסים-ישראליים מפצי-צים מחנה-פליטים פלסטיני בלבנון, ומי-דים צרורות-מיקלע פלימטוני. מתחת ל-

'Looks Like Israel Had a Bad Day in the UN Again!'

„נראה ששוב היה לישראל יום רע באו"ם!" (אוליפאנט)

המחנה חקיצוני חנגדי בשנת 1969, כשהצי-טרף לצנות-הבחירות של הנשיא ריצ'רד ניקסון.

ישראל זכתה בגיבור-לשעה. מהגני השעון ימהרו להעביר את מויניהאן אל מסה-הבחירות שלו, שם יבקש מהיתורים לפי-רוע את השטר שיאפשר לו להיבחר לי-סנאט ארצות-הברית. הזמרת פרל ביילי חתורה לבימת התיאטרון והמוסיקול, עליה היא אחת הכוכבות המפורסמות ביותר של הברידו האמריקאי. ואילו ממשלת ישראל והעידת הנשיאים של האירגונים היהודיים יאלצו לחפש בגרות חנוכה שחלפה, מועמד חדש לתפקיד דובר יש-ראל, הציונות וארצות-הברית באומות המאוחדות. סיכוייהם למצוא קלושים.

תיקשורת

„תיכסו את הגנב"

חרות של תיקשורת, או

תיקשורת של חרות?

אילו היה עורך-החדשות אריה גנור מנסח את הידיעה, ניתן היה לשמוע ברדיו הישראלי כי „כנופיות הקנאים המכוננות גוש-אמונים השתלטו על מכשיר שטיסתי-המות הקרוי שידורי-ישראל".

ידיעה כזו היתה מופרזת, אך לא מופר-רכת. כי על כמה ממוקדי-העצבים של כלי-התיקשורת הממלכתיים השתלטו שליחי הגופים האומניים-הקנאיים. אריה גנור עצמו (ראה מדור טלוויזיה), בנה ומעריצה העיקרי של אסתר רזיאל-נאור, אשת הי-שוליים הימניים של חרות, הוא עצמו דוגי-מה חיה לכך. גם אחרי שתעלוליו חלבאני-טיניים בניסוח החדשות המשודרות („מו-עצת הביטחון הומינת את נציג כנופיות-הרצח המכוננות אש"ף...") עוררו מרת-רוח כללית, הוא נשאר בתפקידו. המרת-גם השבוע להרעיל את גליה-אתר בסיס-מות-שיגאה.

אולם נאור אינו אלא הדוגמה הבולטת ביותר. יש לו חברים רבים ברדיו ובי-טלוויזיה, המטפטים את הרעל שלהם יום-יום לתוך אוזני המאזינים. מבלי שאלה יבחינו בכך, כי הדבר נעשה בעת ניסוח החדשות עצמן, תוך סילופן, ניסוח-מחדש, גניזת הגומחה.

המאזין הרגיל אינו בוחן חדשות, מתוך הנחה מוטעית כי ידיעה במהדורת-החדשות היא מידע אובייקטיבי.

טכנים של כיום. נראה כי אנשי הי-ימין בכללי-התיקשורת אינם אמני הלוחמת-הפסיכולוגית בלבד, אלא גם אשפי חתח-כולות, כי השבוע, כאשר החלו מעשייה-מעוררים תשומת-לב גוברת, נאחזו בתכ-סיס הישן ביותר של הכניס. הם צעקו: „תיכסו את הגנב!"

הם פשוט השמיעו זעקת-אזהרה: שותרי-שולם משתלטים על הטלוויזיה והרדיו, מול עוקרי-ישראל אלה, העושים את מלאכי-המשך (בעמוד 24)

דניאל פאטריק („פאטי") מויניהאן, שגריר ארצות-הברית באו"ם. אחרי שהסנאטור הגרי ג'קסון הנמיך במידה ניכרת את הפרופיל הישראלי שלו, כשנוכח לדעת שפרופיל כזה לא יקדם במידה הרצויה לו את סיכויי - הקלרשים בלא-יהי - להיבחר כמועמד הדמוקרטי לנשיאות - מצאו להם היתורים הישראליים גיבור לאומי חדש.

מויניהאן רואה עצמו כמועמד לשבת בסנאט ארצות-הברית בבחירות הקרובות. כנציג מנהאטן, הוא זקוק לכל קול יתר-די שיוכל לחשיג. משום כך מינה כיר-עצו הבלתי-ירישימי את גורמן פודהורץ, עורך כתבי-עת קומנטארי, ביסאן הקוני-גרס היהודי האמריקאי, כיועצו לענייני-יהדות, ציונות וישראל.

את מינויו לתפקיד השגריר באו"ם - תפקיד שבו לא ימשיך להחזיק זמן רב - זוקף מויניהאן לזכותו של פודהורץ: אחר-רי מאמר ארוך שפירסם בקומנטארי, אשר בו תמך במדיניות-החזק של הגרי קיי-סינג'ר, זומן לבית הלבן וזכה בתפקיד-הרם, שבו הוא מכהן עתה לצידה של הזמרת השחורה פרל ביילי, שהתפרסמה לא מכבר בפסטיבל הנשיקות שהעניקה

שלת „מחנה-פליטים פלסטיני מס' 10" יור-שבת מישפחת-פליטים, כשהאשה אומרת: „נראה ששוב היה לישראל יום רע בי-או"ם!"

בקאריקטורה-בתוך-קאריקטורה, בתחתית-הציור, אומר ערבי אחד לשני: „הם עזי-שים שרירים, מה?"

תודה לישראל. הציור (ראה גלופה), שיוצרו רחוק מלהיות אנטי-ישראלי, הי-ביע אמונה כללית הרווחת בעולם: שהפ-צת המחנות בלבנון באה כתגובת-זעם-בלתי-רציונלית על החלטת מועצת-הביטי-חון להזמין את נציגי אש"ף לדיון על השי-לום ב-12 בינואר.

אחד משני העיתונים הנכבדים ביותר בארצות-הברית, וושינגטון פוסט, פירסם לכבוד המאורע מאמר ראשי תחת הכו-תר, „הפלסטינים". המישפט הפרחת: „תו-דות לישראל, זכה האירגון לשיחזור פלס-טין בהכרת מועצת-הביטחון של האו"ם חודש אחד יותר מוקדם, ובמעמד גבוה יותר, מכפי שהיה אחרת." הכוונה: אש"ף הוזמן לדיון במועצה-על-ההספצות, חודש לפני הופעתו בדיון-על-השלום, במעמד מלא. ההספצות הועילו, על-כן, לאש"ף.

פקודה לארון. הדיון על ההספצות נסתיים בוטוט אמריקאי. היה זה ניצחון-בנוסח המלך היווני פירדוס: „עוד ניצי-חון כזה" - ואבדנו.

כי האמריקאים רתחו מועם על הצורך שניכסה עליהם לנקוט את נשק הוטוט, בצורה שרגינית את כל העולם הערבי והביכה במיוחד את בעלי-בריתם החד-שים, המצרים, שיומו את הדיון, הוטוט האמריקאי הנחיל לברית-המועצות ניצחון-תעמולתי חשוב בארצות-ערב.

אין ספק כי תמורת שירות תדפימי זה ידרשו האמריקאים מישראל תמורה יקרה. השבוע גם נקבע המחיר: שרת-חזק יגאל-אלון נצטווה לבוא לארצות-הברית לפני-כינס מועצת-הביטחון, כדי ללחץ על יש-ראל לבטל את החלטתה להחרים את הדיון-בה על השלום. בנוכחות אש"ף.

השבוע הסתובב שימעות פרס ברחבי ארצות-הברית, שהוא מברבר ללא-הירף, הוא הגיע לשיא חדש - אף לגבויו - כא-שר ניבא פומבית ש-אש"ף ייעלם תוך-עשר שנים.

כאשר שרים ככירים מדברים שטויות, קשה לדרוש מן ההנהגה האמריקאית ל-התייחס אל הממשלה כולה ברצינות. לפי-כא הסימנים (ראה הנודן), חדלו הנמחגינים האמריקאים להתייחס כך אל ממשלת יש-ראל.

הגיבור התורן

שוב מצאה ישראל

גיבור-לשעה

המנצל אותה

הגיבור התורן של יהודי ארצות-הבר-רית, התנועה הציונית וממשלת ישראל הוא

שגריר מויניהאן

אחריו - מי ?

לנשיאים אנואר אל-סאדאת וג'ראלד פורד, בעת ביקורו של הנשיא המצרי בבית-הלבן.

בנרות חנוכה. פאט מויניהאן מפורי-סם בנטיחיו האפורטניסטיים בזירה הי-מדינית הפנימית בארצות-הברית. כמי-ש-היה אחד מראשי התנועה הדמוקראטית-ליברלית האמריקאית עבר הפרופסור, ש-גולד בניירורק למישפחת אירית, אל